

Υπόθεση C-592/19

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

2 Αυγούστου 2019

Αιτούν δικαστήριο:Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 05 de Barcelona
(Ισπανία)**Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:**

15 Ιουλίου 2019

Προσφεύγων:

SI

Καθής:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Η κύρια δίκη έχει ως αντικείμενο την άρνηση χορηγήσεως του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος σε υπήκοο τρίτου κράτους λόγω του ποινικού ιστορικού του.

Αντικείμενο και νομική βάση του προδικαστικού ερωτήματος

Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως βασίζεται στο άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

Με την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ζητείται κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί κατά πόσον συνάδει με την οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, και ιδίως, τα άρθρα της 4 και 6, παράγραφος 1, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία) όσον αφορά την εθνική κανονιστική ρύθμιση σχετικά με τη χορήγηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος, ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η

ύπαρξη ποινικού ιστορικού είναι επαρκής λόγος για την άρνηση χορηγήσεως του εν λόγω καθεστώτος χωρίς να είναι αναγκαίο να ληφθούν υπόψη άλλοι παράγοντες.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 4 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/109/ΕΚ την έννοια ότι ποινικό ιστορικό οποιασδήποτε φύσεως συνιστά επαρκή λόγο για τη μη χορήγηση του καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος, χωρίς να απαιτείται η εκτίμηση της διάρκειας διαμονής και της υπάρξεως δεσμών με τη χώρα διαμονής;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (στο εξής: οδηγία 2003/109): αιτιολογικές σκέψεις 4, 6 και 8, και άρθρα 1, 4, 6, ιδίως παράγραφος 1, και 7.

Νομολογία της Ένωσης

Απόφαση της 26ης Απριλίου 2012, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, C-508/10, ECLI :EU:C:2012:243, σκέψεις 65 και 75.

Απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2012, Staatssecretaris van Justitie κατά Mangat Singh, C-502/10. EU:C:2012:636, σκέψεις 44 και 45.

Διατάξεις εθνικού δικαίου των οποίων έγινε επίκληση

Διατάξεις εθνικού δικαίου

Οργανικός νόμος 4/2000, της 11ης Ιανουαρίου 2000, σχετικά με τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των αλλοδαπών στην Ισπανία και την κοινωνική τους ένταξη (στο εξής, οργανικός νόμος 4/2000): άρθρο 32, ιδίως παράγραφοι 1 και 2

Βασιλικό διάταγμα 557/2011, της 20ής Απριλίου 2011, για την έγκριση του κανονισμού οργανικού νόμου 4/2000, όπως τροποποιήθηκε με τον οργανικό νόμο 2/2009, στο εξής: βασιλικό διάταγμα 557/2011): άρθρα 148, παράγραφος 1, και 149, παράγραφοι 2, στοιχείο f, και 3

Εθνική νομολογία

Απόφαση του Tribunal Supremo (Ανώτατου Δικαστηρίου, Ισπανία) της 5ης Ιουλίου 2018 (1150/2018) σύμφωνα με την οποία απλώς και μόνη η ύπαρξη

τυχόν ποινικού ιστορικού αρκεί για την άρνηση χορηγήσεως του καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος.

Απόφαση του Tribunal Constitucional (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ισπανία) 201/2016, της 28ης Νοεμβρίου 2016, στην οποία αναλύεται η στάθμιση της βαρύτητας διαφόρων περιστάσεων σε περίπτωση απελάσεως λόγω διαπράξεως αδικήματος.

Συνοπτική παράθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας

- 1 Στις 24 Σεπτεμβρίου 2017, ο SI, κάτοχος αδειάς διαμονής και εργασίας ως μισθωτός, ζήτησε να του χορηγηθεί το καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος. Ο SI εργάζεται με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου και είναι εγγεγραμμένος στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως, στο οποίο κατέβαλλε εισφορές επί 3 έτη, 4 μήνες και 12 ημέρες βάσει εκθέσεως επαγγελματικής εμπειρίας της 3ης Ιανουαρίου 2018.
- 2 Κατά την εξέταση του φακέλου, η Γενική Αστυνομική Διεύθυνση υπέβαλε αρνητική έκθεση λόγω του γεγονότος ότι είχε συλληφθεί το 2013 στη Βαρκελώνη για πλαστογραφία, χωρίς να προβεί σε περαιτέρω έρευνα σε σχέση με το εάν, κατόπιν της εν λόγω συλλήψεως, ασκήθηκε ποινική δίωξη. Βάσει πιστοποιητικού εκδοθέντος από το Registro Central de Penados (ισπανικό γενικό ποινικό μητρώο) ο SI καταδικάστηκε με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2016 για το αδίκημα της πλαστογραφίας δημοσίων εγγράφων σε ποινή φυλακίσεως 11 μηνών λόγω αξιοποιώνων πράξεων που τέλεσε το 2011. Η ποινή φυλακίσεως ανεστάλη για διάστημα 2 ετών από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως, οπότε το χρονικό διάστημα της αναστολής θα παρερχόταν στις 17 Οκτωβρίου 2018.
- 3 Με απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2017, η Subdelegación del Gobierno στη Βαρκελώνη (Αντιπροσωπείας της Κυβερνήσεως στην Βαρκελώνη) απέρριψε το αίτημα του SI να του χορηγηθεί το καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος στηριζόμενη στην προηγούμενη αρνητική αστυνομική έκθεση και στην ύπαρξη ποινικού ιστορικού που μπορεί να αποτελεί λόγο απελάσεως κατά το άρθρο 57, παράγραφος 2, του οργανικού νόμου. Ο SI άσκησε ιεραρχική προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως η οποία απορρίφθηκε με απόφαση της 13ης Μαρτίου 2018.
- 4 Ο SI άσκησε κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως την ασκηθείσα ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων προσφυγή στο πλαίσιο εκδικάσεως της οποίας ανέκυψε η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 5 Πριν από την έκδοση της αποφάσεως, το αιτούν δικαστήριο άκουσε τους διαδίκους που αγόρευσαν σχετικά με ενδεχόμενη υποβολή αιτήσεως προδικαστικής απόφασης ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο προσφεύγων δεν υπέβαλε καμία παρατήρηση, η δε Αντιπροσωπεία της

Κυβερνήσεως, καθής, εναντιώθηκε καθώς θεωρεί ότι πρόκειται για ζήτημα το οποίο έχει ήδη επιλυθεί.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

- 6 Το άρθρο 32 του οργανικού νόμου 4/2000 ορίζει ότι αποκτούν δικαίωμα διαμονής επί μακρόν όσοι διαθέτουν άδεια διαμονής ορισμένου χρόνου στην Ισπανία αδιαλείπτως για πέντε έτη και πληρούν τους όρους που θεσπίζουν οι σχετικοί κανόνες. Επίσης, το άρθρο 149, παράγραφος 2, στοιχείο f, του βασιλικού διατάγματος 557/2011 ορίζει ότι η αίτηση χορηγήσεως του καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος πρέπει να συνοδεύεται από απόσπασμα ποινικού μητρώου το οποίο δεν πρέπει να περιέχει εγγραφές για αδικήματα που τυποποιούνται στην ισπανική έννομη τάξη.

ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ TRIBUNAL SUPREMO ΤΗΣ 5ης ΙΟΥΛΙΟΥ 2018 (1150/2018)

- 7 Η νομοθεσία που εκτίθεται στις ως άνω σκέψεις οδήγησε σε αντιφατικές ερμηνείες μεταξύ των ισπανικών δικαστηρίων. Στην ουσία, διατυπώθηκαν αντικρουόμενες θέσεις: μία μηχανιστικού χαρακτήρα, που συνίσταται στην απλή και κατηγορηματική άρνηση χορηγήσεως της άδειας στην περίπτωση υπάρξεως ποινικού ιστορικού, μία αξιολογητικού χαρακτήρα, που προϋποθέτει την εξατομικευμένη εξέταση της κατάστασως του ενδιαφερόμενου, γεγονός το οποίο συνεπάγεται την εκτίμηση σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά και τις καταδίκες στο πρόσωπό του προκειμένου να προσδιοριστεί εάν συνιστούν, κατά τη στιγμή της αποκτήσεως της άδειας, πραγματική, συντρέχουσα και αρκούντως σοβαρή απειλή για κάποιο από τα θεμελιώδη συμφέροντα της κοινωνίας, ενώ κατά μια διαφορετική θέση παρέλκει η εξέταση του ποινικού ιστορικού των αιτούντων διότι δεν συνιστά όρο για την παροχή άδειας.
- 8 Σύμφωνα με την απόφαση του Tribunal Supremo (Ανώτατου Δικαστηρίου, Ισπανία) της 5ης Ιουλίου 2018 (1150/2018), στην οποία εξετάστηκε το ζήτημα, απλώς και μόνη η ύπαρξη τυχόν ποινικού ιστορικού αρκεί για την άρνηση χορηγήσεως του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος.
- 9 Το εν λόγω δικαστήριο έκρινε ότι η απαίτηση περί λευκού ποινικού μητρώου προκύπτει από το γεγονός ότι το άρθρο 149, παράγραφος 2, στοιχείο f, του βασιλικού διατάγματος 557/2011 απαιτεί την υποβολή αποσπάσματος ποινικού μητρώου στον οποίο να περιέχονται οι καταδίκες για τυχόν αδικήματα που τυποποιούνται στην ισπανική έννομη τάξη. Έκρινε ότι είναι ανακόλουθο να απαιτείται λευκό ποινικό μητρώο για τη χορήγηση άδειας διαμονής ορισμένου χρόνου, ενώ, εντούτοις, για την περιέλευση σε πλεονεκτικότερη κατάσταση να μην ασκεί επιρροή η εν λόγω περίσταση. Επίσης έκρινε ότι η εν λόγω ερμηνεία δεν αντιβαίνει στην οδηγία 2003/109 και διαπίστωσε ότι οι πολίτες τρίτων χωρών που επιθυμούν να αποκτήσουν και να διατηρήσουν το καθεστώς επί μακρόν

διαμένοντος δεν πρέπει να συνιστούν απειλή για τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια ασφάλεια, περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να συμπεριληφθεί η ύπαρξη ποινικού ιστορικού. Το εν λόγω δικαστήριο παρατήρησε, βασιζόμενο στη νομολογία του Tribunal Constitucional (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ισπανία) και με βάση τη γραμματική ερμηνεία των όρων που διέπουν την απέλαση των επί μακρόν διαμενόντων, ότι, καίτοι στην τελευταία αυτή περίπτωση πρέπει να συνεκτιμηθεί μια σειρά παραγόντων, εντούτοις η εν λόγω εκτίμηση δεν φαίνεται να απαιτείται ρητά στην περίπτωση της χορηγήσεως αδειάς διαμονής επί μακρόν διαμένοντος, ενώ απεφάνθη ότι είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας η επίδειξη μεγαλύτερης αυστηρότητας όσον αφορά τις απαιτήσεις και τους όρους που απαιτούνται για την απόκτηση της ιδιότητας του επί μακρόν διαμένοντος σε σχέση με την απέλαση του αλλοδαπού που ήδη διαθέτει την εν λόγω ιδιότητα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

- 10 Το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται μια πρόδηλη αντίθεση μεταξύ της οδηγίας 2003/109 και της ισπανικής κανονιστικής ρυθμίσεως, η οποία κατέστη σαφής στην ερμηνεία την οποία προέβη το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία) στην προαναφερθείσα υπόθεση 1150/2018.
- 11 Κατά την άποψή του, η απόφαση του Tribunal Supremo 1150/2018 παρέχει την ενισχυμένη προστασία στους επί μακρόν διαμένοντες, πλην όμως όχι στους αιτουμένους μια τέτοια διαμονή, παρορώντας ότι το βασικό κριτήριο για τη χορήγηση του καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος πρέπει να είναι η διαμονή, όπως επισημαίνει η αιτιολογική σκέψη 6 της οδηγίας 2003/109. Μολονότι το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής προβλέπει τη δυνατότητα απορρίψεως του αιτήματος χορηγήσεως τους εν λόγω καθεστώτος για λόγους δημοσίας τάξεως ή δημοσίας ασφαλείας, διαλαμβάνει επίσης ότι, προς τούτο, το κράτος μέλος εξετάζει τη σοβαρότητα ή το είδος του αδικήματος κατά της δημοσίας τάξεως ή της δημοσίας ασφαλείας, ή τον κίνδυνο που προέρχεται από το εν λόγω πρόσωπο, λαμβάνοντας παράλληλα δεόντως υπόψη τη διάρκεια της διαμονής και την ύπαρξη δεσμών με τη χώρα διαμονής.
- 12 Εντούτοις, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Tribunal Supremo παρορά τη σημασία την οποία η οδηγία προσδίδει στο γεγονός της διαμονής και ορίζει ένα αποκλειστικό κριτήριο: οποιοδήποτε ποινικό ιστορικό, επομένως, είτε για κακούργημα είτε για πλημμέλημα είτε για αδίκημα ήσσονος σημασίας, και χωρίς την οποιαδήποτε αξιολόγηση των λοιπών περιστάσεων που συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος, όπως απαιτεί το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2003/109, επιβάλλει την απόρριψη της αιτήσεως χορηγήσεως του καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος.
- 13 Επομένως, το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι, εάν τυγχάνει εφαρμογής η εθνική κανονιστική ρύθμιση βάσει της περιεχόμενης στην απόφαση του Tribunal Supremo ερμηνείας, δεν χωρεί οποιαδήποτε αξιολόγηση της προσωπικής καταστάσεως και των εργασιακών δεσμών του αιτούντος ούτε του σταδίου στο οποίο ευρίσκεται η εκτέλεση της ποινής (ανασταλείσα ή διαγραφείσα) ούτε του

διαπραχθέντος αδικήματος ούτε των λοιπών περιστάσεων, ενόσω οι γενόμενες εγγραφές στο ποινικό μητρώο εξακολουθούν να μην έχουν διαγραφεί.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ